

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3Tos/38/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3120011500
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Krč-Šebera
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3120011500.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Dušana Krč-Šeberu a sudcov JUDr. Romana Hargaša a JUDr. Mariána Dunčka na neverejnom zasadnutí dňa 20. mája 2021 prejednal sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín podanú proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 03. februára 2021, sp.zn.1Pp/262/2020, a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sa sťažnosť prokurátora z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Okresný súd Trenčín uznesením zo dňa 03. februára 2021, sp.zn.1Pp/262/2020 podľa § 415 ods. 1 v spojení s § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. rozhodol, že odsúdený U. F. sa podmienene prepúšťa z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, sp.zn.2T/3/2015 zo dňa 13.01.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp.zn.23To/23/2016 zo dňa 12.04.2016. Súčasne podľa § 68 ods. 1 Tr. zák. určil odsúdenému skúšobnú dobu v trvaní 36 mesiacov, súčasne nariadil probačný dohľad nad odsúdeným 36 mesiacov, s odkazom na § 51 ods. 4 písm. k/ Tr. zák. ustanovil obmedzenie spočívajúce v príkaze v skúšobnej dobe sa zamestnať alebo preukázateľne sa o zamestnanie uchádzať.

Uvedené uznesenie nenadobudlo právoplatnosť, nakoľko prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín (ďalej len „prokurátor“) ihneď po jeho vyhlásení voči nemu na verejnom zasadnutí zahlásil sťažnosť.

Prokurátor v písomných dôvodoch svojej sťažnosti uviedol nasledovné:

„Z hodnotenia riaditeľa Ústavu na výkon trestu odňatia slobody v Dubnici nad Váhom zo dňa 22.12.2020 vyplýva, že do uvedeného ústavu bol premiestnený dňa 17.05.2016 z Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby Ilava, kde neboli zaznamenané žiadne porušenia ústavného poriadku. V Ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom boli zistené opakované porušenia interných noriem, keď sa pokúsil o nadväzovanie kontaktov nepovoleným spôsobom a snažil sa o získanie neoprávnených výhod. Taktiež musel byť personálom upozorňovaný na dodržiavanie časového rozvrhu dňa. Odsúdený bol doposiaľ trikrát disciplinárne odmenený pochvalou za plnenie pracovných povinností a plnenie programu zaobchádzania, najmä za úspešné ukončenie štúdia. Disciplinárne potrestaný nebol.

Program zaobchádzania je u odsúdeného zameraný najmä na plnenie všetkých povinností a predpisov vo výkone trestu, dodržiavanie zákonných noriem, rozvíjanie právneho a morálneho vedomia, na kritický pohľad k spáchanej trestnej činnosti a plnenie si povinností v rámci vzdelávacieho procesu. Ďalej je program zaobchádzania zameraný na zmysluplné využívanie voľného času, dodržiavanie pracovnej disciplíny na pracovisku, plnenie povinností v rámci činností pre všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného v sektore a podporu pozitívnych kontaktov s vonkajším prostredím.

Bod edukácia odsúdený plní čiastočne, nakoľko viackrát porušil ústavný poriadok a časový rozvrh dňa a k trestnej činnosti má nekritický postoj.

Resocializačná prognóza odsúdeného U. F. je vyhodnotená ako menej priaznivá na základe stredného rizika sociálneho zlyhania. Rizikovými faktormi u odsúdeného je závažnosť trestného činu, voči ktorému je nekritický, čo je zrejmé z autoanamnestických údajov uvedených v sociálnej situácii, psychologickom vyšetrení a zo záznamov v pedagogickej dokumentácii.

Odsúdený len čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie a riaditeľ ústavu neodporúča jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Na verejnom zasadnutí konanom dňa 03.02.2021 zástupca Ústavu na výkon trestu odňatia slobody v Dubnici nad Váhom uviedol, že od vypracovania hodnotenia odsúdený získal ďalší kladný poznatok za odhŕňanie snehu a ďalšie činnosti, záver hodnotenia sa však nemení.

V zmysle § 66 odsek 1 Trestného zákona alinea prvá sa pre splnenie materiálnych podmienok podmiennečného prepustenia vyžaduje, aby odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie, a že možno od neho očakávať vedenie riadneho života v budúcnosti.

Podľa § 66 odsek 2 Trestného zákona pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, a v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody je nevyhnutné dôsledne prihliadať na všetky poznatky o osobe odsúdeného vyplývajúce z jeho predchádzajúceho života, a teda aj na osobnostné charakterové vlastnosti odsúdeného, vyplývajúce z poznatkov, že je opakovaně vo výkone trestu odňatia slobody.

Z odpisu registra trestov vyplýva, že odsúdený bol doposiaľ dvakrát súdne trestaný. Pred, v súčasnosti vykonávaným trestom, bol rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 2T/143/13 zo dňa 28.10.2013, právoplatným toho istého dňa, odsúdený pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 Trestného zákona, za čo mu bol uložený podmiennečný trest odňatia slobody 3 mesiace so skúšobnou dobou v trvaní 18 mesiacov do 29.04.2015.

Odsúdený sa v krátkom čase po odsúdení pre majetkový trestný čin, za ktorý mu bol uložený podmiennečný trest odňatia slobody, dopustil závažnej trestnej činnosti, keď bol odsúdený pre zločin falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 270 odsek 2 Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona.

Prvostupňový súd nedostatočne vyhodnotil rizikové faktory odsúdeného U. F., na ktorého bolo pôsobené podmiennečným trestom, a teda mal možnosť preukázať zmenu svojho správania, avšak túto nevyužil, nakoľko pôsobenie na odsúdeného podmiennečným trestom odňatia slobody u neho nespĺnilo zákonom predpokladaný účel, ktorý by svedčil o jeho snahe po náprave a polepšení sa. Zároveň poukážem na skutočnosť, že ústav, ktorý sa podieľa na prevýchove odsúdeného a ktorý vypracoval hodnotenie k žiadosti odsúdeného, pozná správanie a chovanie menovaného, pričom v hodnotení ústav neodporúča jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu z dôvodu stredného rizika sociálneho zlyhania a menej priaznivej resocializačnej prognózy.

Zo zmyslu inštitútu podmiennečného prepustenia vyplýva, že podmiennečné prepustenie nie je automaticky udeľovanou odmenou za relatívne dobré správanie vo výkone trestu bez ohľadu na účel trestu. Tieto skutočnosti odôvodňujú podmiennečné prepustenie len vtedy, keď so zreteľom na ne, ale aj so zreteľom na ďalšie okolnosti, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnená nádej, že odsúdený bude viesť aj na slobode riadny život a nie je tu pre spoločnosť príliš veľké riziko recidívy.

Vzhľadom na uvedené som toho názoru, že u odsúdeného nie je možné dôvodne predpokladať, že v budúcnosti povedie riadny život, a preto pre jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nie sú splnené zákonné predpoklady. Odsúdený U. F. len čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie a ústav neodporúča jeho podmiennečné prepustenie.

Mám za to, že z hľadiska naplnenia výchovného účelu trestu v zmysle § 34 odsek 1 Trestného zákona vo vzťahu k odsúdenému U. F., ktorý už bol odsúdený, má do popredia vystupovať represívna zložka trestu, nakoľko u odsúdeného došlo k opakovanému páchaniu závažnej úmyselnej trestnej činnosti, a to napriek predchádzajúcemu pôsobeniu podmieneným trestom odňatia slobody.

S poukazom na uvedené som toho názoru, že u odsúdeného nie je možné dôvodne predpokladať, že v budúcnosti povedie riadny život, a preto pre jeho podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nie sú splnené zákonné predpoklady.

Vzhľadom na vyššie uvedené n a v r h u j e m, aby Krajský súd Trenčín podľa §194 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku zrušil napadnuté uznesenie Okresného súdu Trenčín spisová značka 1 Pp/262/2020 zo dňa 03.02.2021 a uložil orgánu, proti ktorého rozhodnutiu sťažnosť smeruje, aby vo veci znovu konal a rozhodol.“

K odvolaniu prokurátora sa odsúdený písomne bližšie nevyjadril.

Krajský súd v Trenčíne, ako nadriadený súd, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 20. mája 2021 podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie predchádzajúce tomuto výroku. Na základe svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná.

Krajský súd v rámci preskúmania konania, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, nezistil v postupe okresného súdu chyby procesného charakteru, ktoré by samé osebe opodstatňovali zrušenie napadnutého uznesenia. V konečnom dôsledku prokurátor v dôvodoch jeho sťažnosti ani nenamietal existenciu takýchto procesných väd v konaní okresného súdu.

Krajský súd zistil, že okresný súd správne procesne postupoval, keď o návrhu odsúdeného v súlade s ustanovením § 415 ods. 1 Tr. por. rozhodoval na verejnom zasadnutí. Odsúdený tu mal možnosť vyjadriť sa pred súdom k svojmu návrhu na podmienené prepustenie, ako aj k jeho hodnoteniu zo strany ústavu na výkon trestu odňatia slobody. Odsúdený na verejnom zasadnutí zotrval na podanej žiadosti o podmienené prepustenie a požiadal, aby bolo jeho žiadosti vyhovené.

V rámci preskúmania správnosti samotných výrokov napadnutého uznesenia krajský súd skúmal, či je napadnuté uznesenie v súlade so zákonom.

V súvislosti s posudzovaním splnenia podmienok na podmienené prepustenie každého odsúdeného krajský súd považuje za potrebné zdôrazniť, že o dĺžke trestu, a teda aj o dĺžke pôsobenia výchovného účinku tohto trestu na odsúdeného rozhoduje súd, ktorý vydal právoplatný odsudzujúci rozsudok. Na druhej strane zákonodarca dobrodením, zakotveným v ustanoveniach o podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, zakotvil možnosť podmieneného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody za splnenia zákonom stanovených podmienok. Z právnej úpravy tohto inštitútu nepochybne vyplýva, že zákonodarca prezumuje možnosť nápravy páchatel'ov trestných činov v rámci výkonu trestu odňatia slobody do takej miery, že i výkonom tohto trestu po dobu kratšiu, než ju stanovil súd v odsudzujúcom rozsudku, je možné pri správnom výchovnom pôsobení dosiahnuť výchovný účel trestu, teda nápravu páchatel'a trestného činu, aby sa do budúcnosti už nedopúšťal trestnej činnosti aj pri jeho pobyte na slobode. Zákonodarca pritom neurčil povinnosť súdu podmienené prepustiť každého odsúdeného, ale ponecháva na úvahu súdu posúdiť, či výchovný účel trestu odňatia slobody aj kratšieho trvania zapôsobil na toho ktorého odsúdeného v takom rozsahu, že z hľadiska zabezpečenia ochrany spoločnosti nie je potrebné, aby odsúdený vykonal celý uložený trest odňatia slobody. V tejto súvislosti považuje krajský súd tiež za potrebné zdôrazniť, že z hľadiska naplnenia výchovného účelu trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. u osoby, ktorá je vo výkone trestu odňatia slobody prvýkrát, vystupuje do popredia výchovná zložka trestu na rozdiel od osoby, ktorá je opakovane vo výkone trestu odňatia slobody, u ktorej vystupuje do popredia represívna zložka trestu.

Na základe preskúmania správnosti výrokov samotného uznesenia okresného súdu, napadnutého sťažnosťou prokurátora, krajský súd dospel k záveru, že okresný súd rozhodol správne a zákonne, keď návrhu odsúdeného o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody vyhovel. Krajský súd považuje za správne závery okresného súdu v odôvodnení napadnutého uznesenia, na obsah ktorého

týmto v podrobnostiach poukazuje v zmysle jednoty rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa, podľa ktorých záverov u odsúdeného sú splnené všetky zákonné podmienky pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu podľa ustanovenia § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. Okresný súd správne poukázal na to, že uvedené ustanovenie podmieňuje podmiennečné prepustenie odsúdeného splnením troch podmienok, a to vykonaním trestu v predpísanej dĺžke, preukázaním polepšenia plnením svojich povinností a svojím správaním vo výkone trestu a preukázaním dôvodnej možnosti (nie však nevyhnutnosti) očakávania, že v budúcnosti povedie riadny život, pričom sa prihliada aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa názoru krajského súdu, okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia správne dospel k záveru, že odsúdený splnil formálnu zákonnú podmienku, ktorou je vykonanie zákonom vyžadovanej časti trestov.

Pokiaľ ide o splnenie ďalších dvoch materiálnych podmienok pre podmiennečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, krajský súd sa v celom rozsahu stotožnil so závermi okresného súdu. Pokiaľ ide o druhú (materiálnu) podmienku krajský súd len zdôrazňuje, že z obsahu hodnotenia ústavu na odsúdeného vyplýva, že výkon trestu odňatia slobody pôsobil a pôsobí na odsúdeného pozitívne, nakoľko ako aj súd prvého stupňa konštatoval, že v podmienkach výkonu trestu odňatia slobody odsúdený preukázal svoje polepšenie, keďže bol 3-krát disciplinárne odmenený, pričom neboli u neho vo výkone trestu odňatia slobody zaznamenané žiadne negatívne poznatky. Disciplinárne potrestaný odsúdený U. F. nebol.

K tretej (materiálnej) podmienke, že sa môže od odsúdeného očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, t. j. že neexistuje pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy, krajský súd uvádza, že okresný súd aj túto vyhodnotil správne, hoci v prípade odsúdeného riziko sociálneho zlyhania bolo ústavom ÚVTOS Dubnica nad Váhom vyhodnotené ako stredné, no je potrebné konštatovať, že toto vyhodnotené riziko nebolo opodstatnené, nakoľko odsúdený je celkovo ústavom hodnotený kladne. Vo výkone trestu je pracovne zaradený, čím si vytvoril riadne pracovné návyky a zároveň aj predpoklad po výkone trestu sa riadne zamestnať. Resocializačná prognóza sa tak javí preto v tomto smere ako priaznivá. Napokon odsúdený zaujíma k spáchanej trestnej činnosti kritický postoj, hoci podľa hodnotenia ústavu bol tento vyhodnotený ako čiastočne kritický. No aj v tomto smere sa krajský súd stotožnil s názorom súdu prvého stupňa o tom, že účelom vykonávacieho konania nie je získanie priznania odsúdeného, respektíve ustanovenie § 66 ods. 1 Tr. zák. neustanovuje ako podmienku pre podmiennečné prepustenie aj priznanie sa odsúdeného k spáchanej trestnej činnosti v podmienkach výkonu trestu. Rovnako sa krajský súd plne stotožnil so závermi súdu prvého stupňa pri hodnotení ostatných indikovaných rizík sociálneho zlyhania odsúdeného.

Z hľadiska posúdenia, či odsúdený v danom prípade plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie, krajský súd v súlade s názorom okresného súdu konštatuje, že z obsahu spisového materiálu nezistil skutočnosti, brániace vyvodiť odôvodnený záver o riadnom plnení povinností a o riadnom správaní sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody. Vzhľadom na uvedené a na to, že odsúdený trest vykonáva v režime minimálneho stupňa stráženia, v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. podľa názoru krajského súdu niet dôvodu k vyvodu záveru, že toto konanie odsúdeného je len prejavom prispôsobenia sa podmienkam výkonu trestu odňatia slobody, a nie prejavom skutočného polepšenia. V súvislosti s možným očakávaním vedenia riadneho života, krajský súd poukazuje na to, že z hodnotenia odsúdeného nevyplývajú žiadne iné poznatky o problémovom správaní sa odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody. Práve naopak v súčasnosti jeho správanie a vystupovanie ako aj plnenie interných predpisov a príkazov je možné hodnotiť ako pozitívne a bez negatívnych prejavov. S poukazom na vyššie uvedené ani podľa názoru krajského súdu z obsahu spisu nevyplývajú žiadne také skutočnosti, ktoré by boli kontradiktórne s rozumným záverom v zmysle § 66 ods. 1 Tr. zák. o možnosti očakávať, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život. Je potrebné taktiež uviesť, že okresný súd správne prihliadol na skutočnosť, že odsúdený je vo výkone trestu odňatia slobody po prvýkrát, pričom vystupuje u neho do popredia výchovná zložka trestu na rozdiel od osoby, ktorá je opakovane vo výkone trestu odňatia slobody, u ktorej vystupuje do popredia represívna zložka trestu.

Krajský súd zároveň dospel k záveru, že okresný súd taktiež správne určil odsúdenému skúšobnú dobu v trvaní 36 mesiacov s probačným dohľadom vrátane povinnosti sa v skúšobnej dobe zamestnať alebo preukázateľne sa o zamestnanie uchádzať.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná. Keďže s poukazom na vyššie uvedené, krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto uznesenie bolo prijaté senátom krajského súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.